

Thứ Năm, 21-5-2026. Năm A
Thursday, May-21-2026. Year A
Tuần 7 Mùa Phục Sinh

Cv 22, 30; 23, 6-11

Acts 22:30; 23:6-11

Đức Chúa đứng bên ông và nói “Hãy vững tâm” (Cv 23,11)

In Paul’s latest brush with death, he stirred up an argument between the Sadducees and their rivals, the Pharisees. It became so violent that if he hadn’t appealed his case to Caesar, he might actually have been killed. This episode creates a turning point in Paul’s ministry, as the Lord revealed a mission that would take him far beyond Judaea or Asia Minor, all the way to Rome.

At first blush, this development might sound wonderful. Paul’s life was spared, he placed himself under the protection of Rome, and he had the chance to bring the gospel to the very heart of the empire. But if you drill down just a bit, the picture doesn’t look quite so rosy. If preaching to the Jewish leaders was difficult, imagine how much more perilous it could have been to proclaim Jesus as “Lord” to those who used the same word to describe their emperor! If ever there was a time when Paul would need to hear the Lord telling him to “take courage,” this was it (Acts 23:11).

We might picture Paul taking on this mission like an unshakable warrior for Christ, always ready to do God’s will, no matter the consequences. To be sure, Paul’s approach to evangelization was heroic. But there were also times when he was afraid or felt abandoned and vulnerable. Anyone who seeks to serve the Lord and witness to his gospel knows that there’s always the risk of rejection or failure. Just living a confident life as a believer requires a good amount of courage!

So what’s the key to finding this courage? It’s

Trong lần suýt chết gần đây nhất, Phaolô đã gây ra một cuộc tranh cãi giữa những người Sađốc và đối thủ của họ, những người Pha-risêu. Cuộc tranh cãi trở nên dữ dội đến nỗi nếu ông không kháng cáo lên Xêsa, ông có thể đã bị giết. Sự kiện này tạo nên một bước ngoặt trong chức vụ của Phaolô, khi Chúa mặc khải cho ông một sứ mệnh sẽ đưa ông đi xa hơn Giuđê hay Tiểu Á, đến tận Rôma.

Thoạt nhìn, diễn biến này nghe có vẻ tuyệt vời. Mạng sống của Phaolô được tha, ông đặt mình dưới sự bảo hộ của Rôma, và ông có cơ hội mang Tin mừng đến tận trung tâm của đế chế. Nhưng nếu bạn xem xét kỹ hơn một chút, bức tranh không hoàn toàn tươi sáng như vậy. Nếu việc rao giảng cho các nhà lãnh đạo Do Thái đã khó khăn, hãy tưởng tượng việc rao giảng Chúa Giê-su là “Chúa” cho những người dùng cùng một từ đó để mô tả hoàng đế của họ sẽ nguy hiểm hơn biết bao! Nếu có lúc nào Phaolô cần nghe Chúa bảo ông “hãy can đảm”, thì đây chính là lúc đó (Cv 23,11).

Chúng ta có thể hình dung Phaolô đảm nhận sứ mệnh này như một chiến binh kiên cường của Chúa Kitô, luôn sẵn sàng làm theo ý muốn của Chúa, bất kể hậu quả. Chắc chắn, cách tiếp cận việc truyền giáo của Phaolô rất anh hùng. Nhưng cũng có những lúc ông sợ hãi hoặc cảm thấy bị bỏ rơi và dễ bị tổn thương. Bất cứ ai tìm cách phục vụ Chúa và làm chứng cho Tin Mừng của Ngài đều biết rằng luôn có nguy cơ bị từ chối hoặc thất bại. Chỉ riêng việc sống một cuộc đời tự tin với tư cách là một tín hữu đã đòi hỏi rất nhiều lòng can đảm!

Vậy chìa khóa để tìm thấy lòng can đảm này là gì? Có hai điều. Thứ nhất, đó là đơn giản là

twofold. First, it's simply pressing forward even when you are still afraid—not ignoring your fear, but clinging to the Lord as you take the next nervous uncertain step. Like every other virtue, courage grows from practice.

And second, courage grows through humble obedience. It comes as we place God's will and his calling above our own will and desires. It comes as we surrender ourselves to his plan and trust in the Lord's presence and provision.

The next time you sense that the Lord is urging you to "take courage," remember St. Paul. Then step out in faith, trusting that God is at your side!

"Jesus, I believe that you are always with me, offering me your grace and courage!"

tiến về phía trước ngay cả khi bạn vẫn còn sợ hãi—không phải là phớt lờ nỗi sợ hãi của mình, mà là bám chặt vào Chúa khi bạn thực hiện bước tiếp theo đầy lo lắng và không chắc chắn. Giống như mọi đức tính khác, lòng can đảm được vun đắp từ sự thực hành.

Và thứ hai, lòng can đảm được vun đắp qua sự vâng phục khiêm nhường. Nó đến khi chúng ta đặt ý muốn của Chúa và sự kêu gọi của Ngài lên trên ý muốn và mong muốn của riêng mình. Nó đến khi chúng ta phó thác bản thân cho kế hoạch của Ngài và tin tưởng vào sự hiện diện và sự chu cấp của Chúa.

Lần tới khi bạn cảm thấy Chúa đang thúc giục bạn "hãy can đảm", hãy nhớ đến Thánh Phaolô. Hãy bước đi trong đức tin, tin tưởng rằng Chúa luôn ở bên cạnh bạn!

Lạy Chúa Giêsu, con tin rằng Chúa luôn ở cùng con, ban cho con ân sủng và lòng can đảm!

Ga 17, 20-26   John 17:20-26
... để họ có thể nên một (Ga 17,21)

Today's Gospel reading brings to a close both Jesus' prayer at the Last Supper and his final discourse to his disciples before his arrest and crucifixion. These verses represent his highest hopes for his followers as well as the clearest expression of his saving mission: that his disciples' unity and love for each other would shine so brightly "that the world may know that you sent me" (John 17:23).

There are many things that Jesus could have prayed for that night: that his disciples would help the poor and the sick, perhaps, or that they would speak the most prophetic words to their listeners. But this twofold prayer—that they would be one and that the world would come

Bài Tin Mừng hôm nay khép lại lời cầu nguyện của Chúa Giêsu trong Bữa Tiệc Ly và bài diễn văn cuối cùng của Người với các tông đồ trước khi bị bắt và bị đóng đinh. Những câu này thể hiện hy vọng cao nhất của Người đối với những người theo Người cũng như là sự diễn đạt rõ ràng nhất về sứ mệnh cứu độ của Người: sự hiệp nhất và tình yêu thương của các tông đồ dành cho nhau sẽ tỏa sáng rực rỡ "để thế gian biết rằng Cha đã sai Con" (Ga 17,23).

Có nhiều điều mà Chúa Giêsu có thể cầu nguyện vào đêm hôm đó: có lẽ là các tông đồ sẽ giúp đỡ người nghèo và người bệnh, hoặc là họ sẽ nói những lời tiên tri với những người nghe họ. Nhưng lời cầu nguyện hai mặt này - rằng họ sẽ nên một và thế gian sẽ biết đến

to know him through their witness—revealed the deepest intentions of Jesus’ heart. Let’s take a look at these two prayers more closely.

. . . that they may be one, as we are one, I in them and you in me (John 17:22-23). Jesus exists in an eternal, perfect union with the Father. But it’s not a union that we are meant to admire from afar. Jesus is praying that all of his followers—including us—would come to join this divine communion of endless self-giving love. He’s praying that as we are filled with his love and his life, we would be moved to treat one another with the same love and reverence that he and his Father have for each other. And in order for that to happen, every wall that divides us, whether on a global or a personal scale or anywhere in-between, has to be broken down!

. . . that the world may know that you sent me (John 17:23). Jesus knew that the unity he prayed for us to experience would stand out in a world marked by division, envy, and animosity. He knew that our love for one another could be so pure and so striking that it would draw other people to us. They would sense that there is something special—even divine—about our love for each other.

If Jesus’ final prayer for us tells us nothing else, it makes this one truth crystal clear: everything comes back to love. God loves his Son completely and fully. And he loves you completely and fully. May we all come to taste that love today, and may that love heal all our divisions—so that the world may believe!

“Jesus, teach me to live in love!”

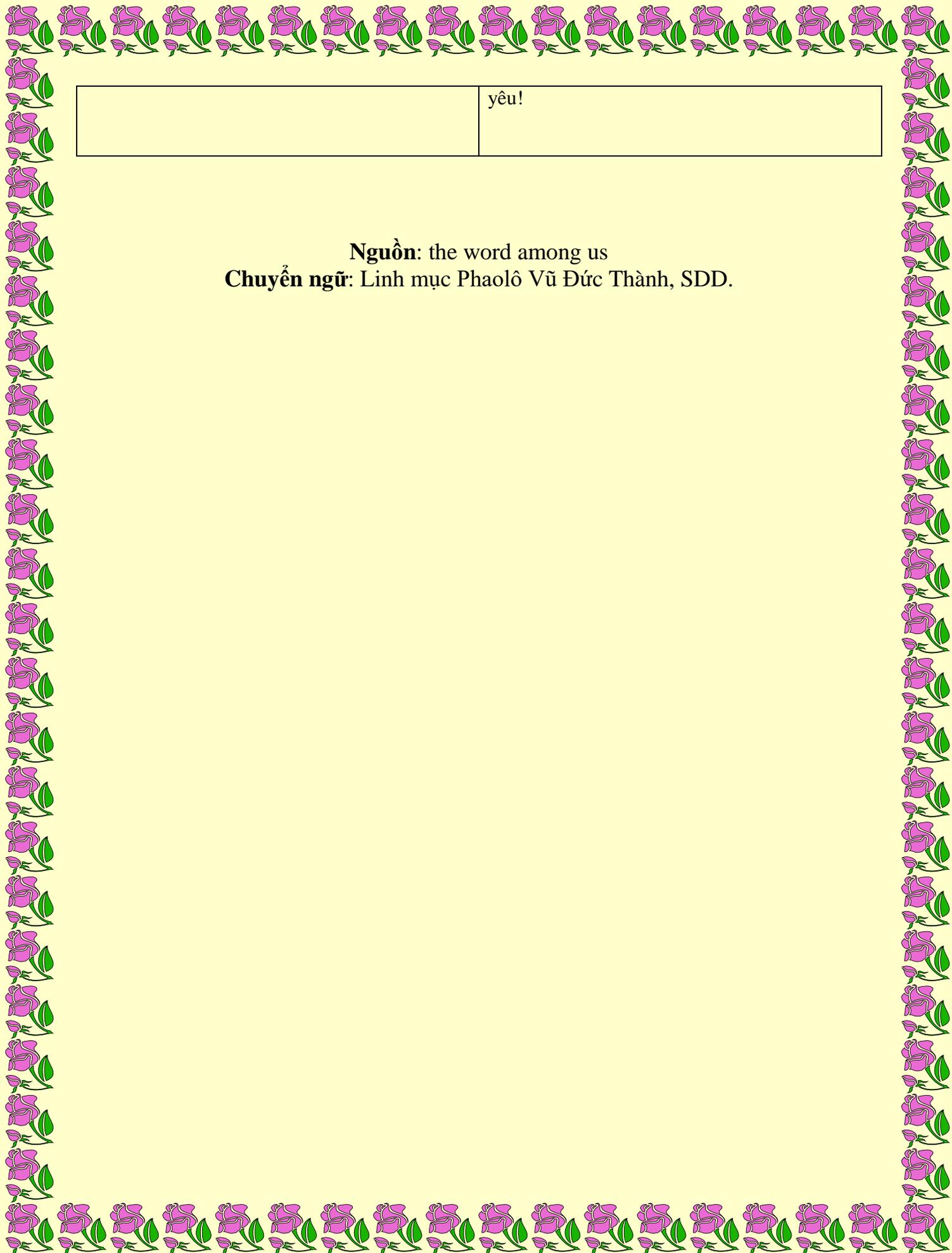
Người qua lời chứng của họ - đã tiết lộ ý định sâu xa nhất trong trái tim Chúa Giêsu. Chúng ta hãy cùng xem xét kỹ hơn hai lời cầu nguyện này.

. . . để họ có thể nên một, như chúng ta là một, Con ở trong họ và Cha ở trong Con (Ga 17,22-23). Chúa Giêsu hiện hữu trong sự hiệp nhất vĩnh cửu và hoàn hảo với Chúa Cha. Nhưng đó không phải là sự kết hợp mà chúng ta có thể ngưỡng mộ từ xa. Chúa Giêsu đang cầu nguyện rằng tất cả những người theo Người - kể cả chúng ta - sẽ đến để tham gia vào sự hiệp thông thiêng liêng này của tình yêu tự hiến vô tận. Người đang cầu nguyện rằng khi chúng ta tràn đầy tình yêu và sự sống của Người, chúng ta sẽ được thúc đẩy để đối xử với nhau bằng cùng một tình yêu và sự tôn kính mà Người và Cha Người dành cho nhau. Và để điều đó xảy ra, mọi bức tường chia cắt chúng ta, dù ở quy mô toàn cầu hay cá nhân hay bất kỳ nơi nào ở giữa, đều phải bị phá bỏ!

. . . để thế gian biết rằng Cha đã sai Con (Ga 17,23). Chúa Giêsu biết rằng sự hiệp nhất mà Người cầu nguyện để chúng ta trải nghiệm sẽ nổi bật trong một thế giới đầy chia rẽ, đố kỵ và thù địch. Người biết rằng tình yêu của chúng ta dành cho nhau có thể trong sáng và nổi bật đến mức thu hút những người khác đến với chúng ta. Họ sẽ cảm nhận được rằng có điều gì đó đặc biệt - thậm chí là thiêng liêng - về tình yêu của chúng ta dành cho nhau.

Nếu lời cầu nguyện cuối cùng của Chúa Giêsu cho chúng ta không nói với chúng ta điều gì khác, thì nó làm cho sự thật này trở nên rõ ràng: mọi thứ đều trở về với tình yêu. Thiên Chúa yêu Con của Người một cách trọn vẹn và hoàn toàn. Và Người yêu bạn một cách trọn vẹn và hoàn toàn. Mong rằng tất cả chúng ta đều nếm được tình yêu đó ngày hôm nay, và mong rằng tình yêu đó chữa lành mọi chia rẽ của chúng ta - để thế giới có thể tin!

Lạy Chúa Giêsu, xin dạy con sống trong tình

	yêu!
--	------

Nguồn: the word among us
Chuyển ngữ: Linh mục Phaolô Vũ Đức Thành, SDD.